

ادامه از صفحه ۵

بدون بازگشایی جعبه سیاه سانچی هر نوع اطلاعاتی ناقص است

به‌عنوان مثال در این مصاحبه در حالی از «گفت‌وگوی کاپیتان‌های دو کشتی با هم در اغلب برخوردها و توافق فوری برای اینکه یکی به چپ بپیچد و دیگری به راست» سخن گفته شده که قوانین راه دریایی (Rule of the Road) عکس‌العمل و اقدام هر کشتی را در زمان رویارویی با کشتی دیگر مشخص کرده است و در این شرایط نیازی به توافق کاپیتان‌های دو کشتی نیست یا اینکه در این مصاحبه از کشتی کرستال به‌عنوان «کشتی یخ‌شکن» نام برده شده درصورتی‌که کشتی مذکور کشتی قله‌بر معمولی است.

از دیگر اطلاعات اشتباه مندرج در این مصاحبه، زمان تعویض شیفٔ افسران دو کشتی است که ساعت ۲۰ شب اعلام شده است، درحالی‌که این زمان در مورد کشتی سانچی صادق نیست یا اینکه در این مصاحبه به فعال‌شدن سیستم توتال فلوئیدنگ برای اطفای حریق اشاره شده است که در صورتی‌که این سیستم در کشتی‌های نفت‌کش برای مخازن محموله وجود ندارد.

در ادامه و درخصوص این موضوع که «هر کشتی یک مدیر ناظر (DPA) در تهران دارد» نیز توجه مصاحبه‌شونده را قبل از هر چیز به قوانین ISM تحت کنوانسیون سولاس جلب می‌کنیم که به وظایف DPA پرداخته است. در این ارتباط و جهت تئور افکار عمومی باید متذکر شد که مدیر ناظر به‌زمع ایشان با همان DPA اساسا یک نفر بوده که رابط بین ناوگان و شرکت است و ناظر بر قوانین ایمنی بوده و موضوعات و مشکلاتی را که از طرق عادی قابل حل نیست، پیگیری می‌کند. در اینجا باید یادآور شویم که هر کشتی یک «مهندس ناظر» دارد که امور مربوط به کشتی تحت مسئولیت خود را پیگیری می‌کند و کاری متفاوت با DPA دار.

در بخش دیگر این مصاحبه در حالی عنوان شده که «تیم ایرانی مطابق عرف بین‌المللی امکان ترک کشتی قبل از حادثه را ندارند» که ترک کشتی در زمان حادثه طبق کنوانسیون‌های بین‌المللی در حوزه مسئولیت و اختیارات فرمانده کشتی دیده شده است. قطعاً صاحب‌نظران و فعالان دریایی بر این نکته اذعان دارند که در این قبیل شرایط و حوادث، عرف‌ها منشا تصمیم‌گیری نیستند بلکه مواک قوانین و کنوانسیون‌های بین‌المللی از جمله سولاس و اختیارات فرمانده تحت کد ISM این کنوانسیون است که پیشنهاد می‌شود مورد مطالعه بیشتری قرار گیرد. از طرف دیگر این نکته را نیز باید در نظر داشت‌که انفجار و شدت حادثه سانچی به اندازه‌ای بود که فرصت عکس‌العمل را همان ابتدا از سرنشینان این کشتی گرفت؛ موضوعی که در این مصاحبه کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

اما در پاسخ به اینکه شرکت ملی نفت‌کش ایران ایمنی را رعایت نکرده است، باید یادآور شد که تمامی کشتی‌ها براساس کنوانسیون‌ها و الزامات سازمان بین‌المللی دریانوردی ملزم به رعایت اصول و نکات ایمنی و امنیتی هستند. در ذکر ایمنی و استانداردبودن کشتی سانچی همین نکته بس که کشتی سانچی به اذعان و گواه مؤسسه رده‌بندی DNV.GL نروز که از مراکز شناخته‌شده بین‌المللی در حوزه بازرسی و تأیید استانداردهای کشتی‌هاست، تمامی گواهی‌نامه‌های بین‌المللی را دارا بوده و این مؤسسه هیچ‌گونه نقضی را که منجر به عدم صلاحیت کشتی سانچی برای اخذ کلاس و گواهی‌نامه‌های لازم شود، مشاهده نکرده است.

در ارتباط با مسائل عنوان‌شده مبنی بر واگذاری پیگیری حادثه سانچی به بخش‌های سیاسی‌تر دولت از جمله وزارت امور خارجه هم گویا مصاحبه‌شونده دقت کافی در پیگیری اخبار این حادثه به خرج نداده است. به‌طوری‌که اساسا بسیاری از اقدامات انجام‌شده توسط بخش وسیعی از دولت از جمله وزارت امور خارجه و سرکنسولگری ایران در چین از دید ایشان مغفول مانده است.

در پایان درخصوص موارد مطرح‌شده در رابطه با روند اطلاع‌رسانی به خانواده‌های محترم دریانوردان شهید کشتی سانچی باید متذکر شد که بدون شواهد کافی و صرفا با اطلاعات ناقص نمی‌توان نسبت به زند بودن یا فوت نفرت در یک حادثه نظر قطعی داد. این در حالی است که شرکت ملی نفت‌کش ایران از ابتدای رخداد حادثه اولویت خود را نجات سرنشینان این کشتی قرار داده بود.

در مورد حادثه سانچی شرکت ملی نفت‌کش ایران در چند روز اول عملا به‌دلیل بعد مسافت، عدم تماس کشتی با شرکت، عدم اطلاع از جزئیات چگونگی رخداد حادثه و همچنین نبود شواهد کافی قادر به اعلام قطعی درگذشت این عزیزان نبود و صرفا احتمالات برای خانواده‌های محترم این شهدا تشریح شد. اینکه فرد مصاحبه‌شونده بیش از ۵۰ روز پس از حادثه با قطعیت برخی موارد را مطرح می‌کند، هنر خاصی نیست و البته امروز بسیاری می‌توانند چنین اظهارنظرهایی را داشته باشند ولی آیا یکی از کارشناسان در چند روز اول با قطعیت چنین نظری داشت؟ در یک روند علمی و فنی اتفاقا باید با شواهد پیش رفت و نه با حدس و گمانه‌زنی.

شرق: روز گذشته در دانشگاه تربیت‌مدرس به مناسبت روز جهانی زن نشست «جمهوری اسلامی و مسئله زنان؛ عرصه عمومی یا عرصه خصوصی» با حضور ناهید خداکرمی، پروانه سلحشوری و الهه کولایی برگزار شد.

به گزارش «شرق»، در این مراسم سخنرانان به حضور زنان در عرصه اجتماعی پس از پیروزی انقلاب اسلامی پرداختند. در ابتدای نشست الهه کولایی، نماینده پیشین مجلس و استاد علوم سیاسی، با اشاره به حضور زنان در عرصه‌های مختلف تاریخی گفت: زنان هستند که حیات و ممات جامعه چه به شکل فیزیولوژیک و چه وجه سعادت انسانی به این قشر ارتباط پیدا می‌کند. با پیروزی انقلاب اسلامی، رهبر انقلاب روز زن را برگزیدند و این خود به‌تنهایی برای اهمیت زنان در انقلاب کفایت می‌کند. در جامعه ایران به‌عنوان یکی از جوامع اسلامی در غرب آسیا که خیلی زود با مدرنیته ارتباط برقرار کرد، اولین کشوری هستیم که انقلاب مشروطه را تجربه می‌کنیم و حتی در همان شرایط نیز انجمن‌های زنانه در فضای آن زمان جامعه تأثیرگذار بودند. مسئله اساسی این است که برای ورود مدرنیته به ایران و اجرای برنامه نوسازی در کشور، با شکل‌گیری دولت پهلوی زنان از مسائل اساسی عامل تغییر بودند؛ یعنی محوری از محورهای برنامه نوسازی رژیم پهلوی به مسئله زنان اختصاص پیدا می‌کند و جمله معروف شاه را داریم که می‌گوید زن باید فریا باشد. کولایی افزود: انقلاب اسلامی تابلوی متفاوتی را برای زنان ایرانی به نمایش گذاشت. دکتر شریعتی بر اساس نکرش خود به اسلام و زنان و مردان در دین اسلام بر پایه صدر اسلام، در پرتو آن آموزه‌هایی به زنان ایرانی عرضه کرد و زنان ایرانی هم بر اساس الگویی که در ذهن داشتند، نقشی فاطمه‌وار و زینب‌وار و اثرگذار از جنس صدراسلام را برگزیدند؛ یعنی زنانی که در زمانی زندگی می‌کردند که جایشان در گور بود. در چنین جامعه‌ای ما شاهد تکریم زن بودیم و زنان ایرانی که مدل صادراتی شاه را نمی‌شناسیدند، الگوی فاطمه فاطمه است دکتر شریعتی را دیدند، الگویی که در آن هویت انسانی زنان دیده خواهد شد، ایزه جنسی نخواهند بود و انسان‌بودن آنها اساس حضور اجتماعی آنها می‌شود. قرار نیست زن ایرانی پشت کامیون بنشیند تا نشان برابری باشد، قرار نیست عروسک با کالا باشد و باید در پرتو انقلاب اسلامی زنی باشد برابر با مردان؛ انسانی که حقوق انسانی او مورد احترام قرار می‌گیرد.

کولایی در ادامه با اشاره به اینکه تصویری که از زن در انقلاب اسلامی عرضه شد، تصویر انسان برابر بود و همه اینها تحولات یک جامعه انقلابی بود، اما باید بدانیم انقلاب یعنی انباشت مداوم آرزوهای تاریخی یک ملت. در قانون اساسی کشور ما بحث جنسیت مطرح نیست، ولی بحث نژاد، زبان و قبیله مطرح می‌شود. تصویری که از مقدمه قانون اساسی به زنان ایرانی داده می‌شود، تصویری است که شأن آنها انسان‌بودن آنها، حرمت حقوق انسانی آنها دیده خواهد شد. مفهوم آن، این است که قانون نکاح و خانواده باید تغییر ی بنیادین پیدا می‌کند، اما می‌بینیم که در ۳۹ سال گذشته، هر دست‌کاری‌ای در قوانین خانواده چالش‌برانگیز است و تغییرات در آن بسیار کند انجام می‌شود. نتیجه آن است که تصویری که در ابتدای انقلاب از زنان داریم، با تصویر فعلی به صورت طبیعی فاصله دارد. در انقلاب، نظام سیاسی یک ملت عوض می‌شود، اما برای تغییر فرهنگ، عادت، باور و نقش اجتماعی زمان لازم است و آنها به‌سرعت تحول پیدا نمی‌کنند. یادمان نرود ما در مملکتی زندگی می‌کنیم که زنان در آن موجودات خانگی بودند. این استاد دانشگاه در ادامه افزود: «در سال ۶۱ وقتی به‌عنوان اولین دوره دانش‌جویان وارد دانشگاه تربیت‌مدرس شدیم، بعد از یک سال اعلام شد دیگر علوم سیاسی زنان را به‌عنوان داشجو نمی‌پذیرد و اصلا لزومی ندار زنان علوم سیاسی بخوانند. تلاش کردیم که بگوییم شما حق ندارید در

جامعه

فعالان سیاسی در حوزه زنان در نشست جمهوری اسلامی و مسئله زنان مطرح کردند:

هنگام توزیع قدرت، زنان به آشپزخانه هدایت شدند

رشته‌های دانشگاهی تبعیض ایجاد کنید، به حکم جمهوری اسلامی زنان می‌توانند فرصت برابر یادگیری داشته باشند. ما از همان سال ۶۱ می‌بینیم جامعه سنتی روند چالش را پس می‌زند. در همان زمان عده‌ای از همین مسئولان امروزی به امام خمینی گفتند که زن نمی‌تواند طرف مشورت قرار بگیرد. اما ایشان به آنها گفتند زن باید در مقدرات اساسی کشور حضور داشته باشد. ایشان در برابر به‌خانه‌برگرداندن زنان ایستادند. همان زمان در دانشگاه پسرها از استادی که به ما فلسفه اسلامی درس می‌داد، سؤال کردند نظر شما درباره این بحثی که بین امام و مسئولان پیش آمده، چیست است و استاد گفت حرف درست را آن آقایان زده‌اند، اما مصلحت روزگار این آن‌ها که از زنان استفاده شود».

نماینده مجلس ششم شورای اسلامی خاطرنشان کرد: این چالش هنوز ادامه دارد. در همه این سال‌ها گفته‌اند تعداد زنان در دانشگاه‌ها زیاد است و این بحران است، اما سؤال این است که چرا این بحث در کارشناسی ارشد ایجاد نمی‌شود؟ چرا در دوره کارشناسی ارشد و دکترا کسی نگران عدالت جنسیتی دختران نیست؟ چون در آنجا تعداد دانشجویان دختر بسیار کم است و اصلا آنها را قبول نمی‌کنند. بحث من این است که نقش دولت برای ما بسیار مهم است؛ دولتی که باور به حقوق انسانی زنان داشته باشد. ما در دوره‌های مختلف انقلاب اسلامی می‌بینیم که نگاه به زنان قبض و بسط پیدا می‌کند؛ هرچه سطح دموکراتیک‌شدن ارتقا پیدا می‌کند، فرصت برای دختران بیشتر می‌شود. درحال حاضر زنان ما در اقتصاد همان نقشی را دارند که در سیاست دارند و تنها در بخش آموزش توانسته‌اند تا حدی به جایگاه اصلی خود برسند.

این فعال سیاسی در پایان خاطرنشان کرد: زنان در هر دوره رای دادند و بالاترین میزان مشارکت سیاسی را داشتند اما موقع توزیع قدرت سیاسی به آشپزخانه هدایت شدند. هر وقت نوبت مدیریت زنان شد، گفتند که سابقه ندارند و با کدام تجربه می‌خواهند مدیر شوند؟ باید سال‌ها تلاش کنیم که این تبعیض حل شود و با خانه‌نشستن چیزی عوض نخواهد شد. سخنران بعدی این مراسم پروانه سلحشوری، رئیس فراکسیون زنان مجلس شورای اسلامی بود. وی بیان کرد: با اینکه در حوزه زنان کار می‌کنم اما از این همه تأکید روی جنسیت بیزارم. می‌خواهم بگویم اگر مردان در عرصه‌های مختلف موفق شده‌اند، به دلیل حضور زنان قدرتمند در پشت آنهاست.

سلحشوری در ادامه با خواندن شعری از فروغ فرخزاد گفت: طرح سؤال این برنامه بسیار ماهرانه و هوشمندانه است. شما گفته‌اید مسئله زن در جمهوری اسلامی. من می‌خواهم بدانم آیا زن مسئله است؟ وقتی می‌گوییم زن در جمهوری اسلامی بسیار با مسئله زن در جمهوری اسلامی متفاوت می‌شود. شما در این نشست به دنبال مطرح‌کردن دو مفهوم کلیدی هستید؛ عرصه عمومی و عرصه خصوصی. من به‌عنوان یک نماینده دیگر

نمی‌خواهم از موانع قانون‌گذاری بگویم. خسته شده‌ام که مدام می‌گویم دو سال است تلاش می‌کنیم که حداقل سن ازدواج را افزایش دهیم اما هر بار به در بسته می‌خوریم، اما از تلاش باز نمی‌مانیم. ما اگرچه در اقلیت هستیم اما تلاش می‌کنیم قوانین تبعیض آمیز را تغییر دهیم. مسئله اینجاست که زن در حوزه خصوصی و برای حوزه خصوصی تعریف شده است. این در حالی است که دکتر شریعتی می‌گوید خواستم بگویم فاطمه همسر علی است، خواستم بگویم دختر محمد است، خواستم بگویم مادر حسن و حسین است، اما در نهایت دیدم فاطمه، فاطمه است. این صحبت یعنی زن به‌عنوان هویت مستقل نه. نه اینکه زن مفهومی وابسته است و ما رسیدن به مفهوم مستقل از زن را حاصل چندین دهه تلاش زنان می‌دانیم.

وی افزود: متأسفانه در شرایط فعلی زنانی که مثل ما فکر نمی‌کنند، مثل بقیه کسانی که مثل ما فکر نمی‌کنند، از ما جدا شده‌اند. حالا می‌بینیم که کارگر شعار می‌دهد مرگ بر کارگر و متأسفانه می‌بینیم این دایره هر روز تنگ‌تر و تنگ‌تر می‌شود. می‌خواهم بگویم ما باید به عرصه خصوصی زن احترام بگذاریم و برای عرصه اجتماعی او تعریفی ارائه ندهیم. نگویم عرصه اجتماعی زن تا جایی مناسب است که دانشگاه برود. حالا زنان دانشگاه می‌روند و بعد به خانه برمی‌گردند، اگر متعلق به طبقه متوسط باشند و افسردگی بلای جانشان نشود، یک کلاس ورزش هم می‌روند. ما یک حضور پررنگ در اشتغال و سیاست از زنان نداریم و هرچه می‌گذرد اوضاع بدتر می‌شود.

سلحشوری در ادامه با طرح این سؤال که راه برون‌رفت از شرایط فعلی چیست، گفت: ما زنان ترجم نمی‌شویم، فقط سهم خودمان را به اندازه شایستگی خود می‌خواهیم. می‌خواهیم زنان در موقعیت‌های برابر حذف نشوند. متأسفانه درحال حاضر جدال خود مردان بر سر قدرت سنگین و کشنده است. برای برون‌رفت از ناامیدی فکر می‌کنم در جهت احیای بال‌های هویتی‌مان باید تلاش کنیم. جدا از بال‌های مذهبی که دربرآورش صحبت می‌کنیم اما در جامعه آن را نمی‌بینیم. بال دیگر ما هویت ایرانی‌بودن ماست. الان شرایط به گونه‌ای است که مسئولان از یک طرف تیشه به ریشه میراث فرهنگی می‌زنند و مردم با کنج‌یاب‌هایشان از سوی دیگر، معتقدند دست‌هایی هستند که درصد ازبین‌بردن اتحاد و یگانگی ایرانیان در قرن‌های مختلف هستند. فارغ از هر نگاهی هویت خود را پاس داریم و کنار هم بمانیم.

سخنران یابانی این برنامه ناهید خداکرمی، رئیس کمیته سلامت شورای شهر تهران بود. او با بیان اینکه «یک بار برای تقدیر او یکی از شهروندان جلوی در شورای شهر برنی را نصب کرده بود که رویش نوشته بود تقدیم به ناهید خداکرمی که از هزار مرد مردتر است»، گفت: این جنسیت‌زدگی فقط اینجا مصداق ندارد، به پسر هشت‌ساله تشر می‌زنیم که مرد که گریه نمی‌کند و این همه بغض او را نمی‌بینیم، به نوجوان ۱۲ساله می‌گویم مگر مرد زرد می‌پوشد و وقتی خواهرش این را می‌شنود، می‌بیند که زن‌بودن و زردپوشیدن چه گناه بزرگی است. ما در یک جامعه جنسیت‌زده زندگی می‌کنیم و پسران ما نیز در آن انگ می‌خورند. مسئله هم کاری به دولت و مجلس و شورا ندار. ما در روایط معمولی خود اسیر جنسیت‌زدگی هستیم. بعد در مدرسه به بچه‌ها یاد می‌دهیم پشت‌سرتان سیاه بود و جلوی رو همه چیز سفید است، اما بچه می‌بیند حالا هم همه چیز سفید نیست و همه اینها مردم را دچار تناقضات می‌کند.

خداکرمی افزود: ما نیازمندیم که با هم حرف بزنیم. مسئله ما این است که حرف‌زدن را فراموش کرده‌ایم و همین پاشنه آشیل ماست، باید از درون حساسیت‌زدایی و جنسیت‌زدایی کنیم. نقشی که فروغ‌ها و سیمین دانشورها در تاریخ ما داشته‌اند، بی‌بدیل است.

دوربین‌ها نصب شد، پلیس با طرح ترافیک جدید همراه شد

فرماندار تهران نیز از تأیید طرح ترافیک ۹۷ در فرمانداری خبر داد و گفت: طرح جدید که اصلاح شده است، از ابتدای سال اجرایی می‌شود. عیسی فرهادی درباره جزئیات طرح ترافیک ۹۷ گفت: طرح ترافیک ۹۷ چندی قبل در کمیته انطباق فرمانداری تهران بررسی شد و پنج ایراد برای آن اعمال و به شورای شهر تهران بازگردانده شد.

غصه می‌خورم برای ایران
آخرین دیدار و گفت‌وگو با **داریوش شایگان** به همراه یادداشتی از: **بابک احمدی**

بازگشت بانوان ازلی
یادداشتی از گلی ترقی
سرّ عشق
مقاله‌ای از مرتضی مردیپا

تابوشکستم
اما چار چوب نشکسته‌ام
یک فتنجان اسپر سو با محمود صادقی

رقابت‌های ۱۴۰۰ را زود آغاز کردند

گفت‌وگو با حمید ابوطالبی
مشاور سیاسی رئیس‌جمهور

ادامه از صفحه ۴

پیامدهای پنهان استیضاح

همان نمایندگان و مردم ایران می‌دانند ایجاد اشتغال پایدار، وظیفه‌ای است بر عهده وزارتخانه‌های تولیدی مانند صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی و نیرو. حال چطور قرار است با این نوع دآوری به مسائل پرداخته شود؟ وزیر دیگر به دلیل سقوط هواپیمای راکود بازار مسکن ... قرار است پاسخ‌گوی استیضاح‌کنندگان باشد. واقعا شرایط فعلی ناوگان حمل‌ونقل کشور، با حذف یک مسئول بهبود می‌یابد؟ چه کسی است که نداند ارتباطات جهانی، تأمین سرمایه و... نیز حیاتی این بخش است یا درباره مجموعه‌هایی مانند شستا و صندوق بازنشستی کشوری که تعداد زیادی شرکت را در زیرمجموعه دارند، واقعا می‌توان به‌سادگی تصمیم‌گیری کرد؟ در اقتصاد، سرنوشت هر بنگاهی از سوی مدیران و سرمایه انسانی تعیین می‌شود. اگر تعداد بنگاه‌های تحت نظر عالی یک وزارتخانه از صد شرکت افزون‌تر رفت، چگونه توقع بنگاه‌داری مطلوب برای آن وجود خواهد داشت؛ آن‌هم برای شرکت‌هایی که همه تحت فشارها، نفوذا و توصیه‌ها قرار دارند و برخی مدیران میانی ناکارآمد آنها از بیرون حمایت می‌شوند، آیا شرایط زمانی ایجاب نمی‌کند این مسئله بسیار توجیه‌ناپذیر مطرح نشود؟ دومجموعه شستا و صندوق بازنشستی کشوری، اولین گزینه‌هایی هستند که وقتی یک موکل به وکیل خود در مجلس در حوزه انتخابیه مراجعه می‌کند، برای معرفی در نظر گرفته می‌شوند؛ چون تصور می‌شود اگر ۱۰ نفر به فلان شرکت اضافه شوند، اتفاق خاصی رخ نمی‌دهد. همین بیش، آسیبی جدی به نظام تدبیر کشور وارد آورده است. اگر بیماری به پزشکان متعدد برای امراض مختلف خود مراجعه کند و مشکل او برطرف نشود، معمولاً تریاژ به علل ماهوی اهمیت پیدا می‌کند. اگر تصادفا یک پزشک متوجه ازکارافتادن سیستم دفاعی بیمار شود، می‌تواند علت‌العلل امراض او را شناسایی کند. سیستم دفاعی نظام تدبیر در کشور، دچار آسیبی جدی است و این مسئله با استیضاح وزرا حل نخواهد شد. بنگاهداری نیاز به امکان استفاده از جدیدترین مؤلفه‌ها و پذیرش آنها در سطح نظام را برای جراحی عمیق فساد دارد؛ اما برخی نمایندگان دمدست‌ترین راه را برای وزرایی که برخی جریان‌ها توصیه به حذف آنها کرده‌اند، در دستور کار قرار داده‌اند. پیشنهاد نگارنده به‌عنوان فردی که سال‌هااست در جریان نظام اقتصادی و بودجه‌ای کشور شاهد اتفاقات بسیاری بوده، این است که اگر مجلس و نمایندگان واقعا نگران مسائل این دو وزارتخانه و همه مجموعه دولت هستند، همسو با دولت و دستگاه قضائی و دیگر ارکان حاکمیت، هیئتی مقتدر برای بررسی وضعیت عام اقتصادی که نگارنده به آن «نظام تدبیر» می‌گوید، تشکیل دهند. می‌توان با ترکیبی از باصلاحیت‌ترین کارشناسان این حوزه، در شش ماه یک برنامه اصلاحی برای وضعیت اقتصادی کشور تدوین کرد. همه اینها مردم را باور دارد، پیشنهاد می‌کنم حالا که استیضاح وزرا و وزیر کلیدی کابینه اعلام وصول شده است، از فرصت استیضاح برای هم‌گرایی بیشتر، شنیدن دغدغه‌های وزرا و همچنین رای منفی بالا به استیضاح برای دادن سیگنال مثبت به مجموعه به دولت مسافرو... ذیل آن هستند، تدوین کرد. با این مطالعه دقیق، تصویری از وضع موجود و عوامل رسیدن به آن و همچنین نیازهای آینده مشخص خواهد شد. این مسئله به متقاعدسازی همه ارکان کشور کمک خواهد کرد. در جایگاه یک مشاور که حسن‌نیت قریب‌به‌اتفاق نمایندگان را باور دارد، پیشنهاد می‌کنم حالا که استیضاح دو وزیر کلیدی کابینه اعلام وصول شده است، از فرصت استیضاح برای هم‌گرایی بیشتر، شنیدن دغدغه‌های وزرا و همچنین رای منفی بالا به استیضاح برای دادن سیگنال مثبت به مجموعه به دولت مسافرو... ذیل آن هستند، تدوین کرد. با این مطالعه دقیق، تصویری از وضع موجود و عوامل رسیدن به آن و همچنین نیازهای آینده مشخص خواهد شد.

معلم گذار به دموکراسی
کلاس‌های درس حسین بشیریه
به روایت: محمد جواد کاشی
داود فیر حی، احمد زید آبادی
ابوالفضل دلاوری

در جست‌وجوی جهان شهری
ترجمه‌ای از عزت‌الله فولادوند
سودای محال پیش‌گویان
ترجمه‌ای از عبدالله کوثری

ای شهر آشنای غریبه‌ام
نوروز نامه: سفر به شهر خیال
به روایت: رضا جولایی
سارا اسلار، بهروز غریب‌پور
سیامک گلشیری، محمد طلوعی

کتابخانهٔ ۱۳۹۶
نظرخواهی «اندیشهٔ پویا»
دربارهٔ بهترین کتاب‌های سال